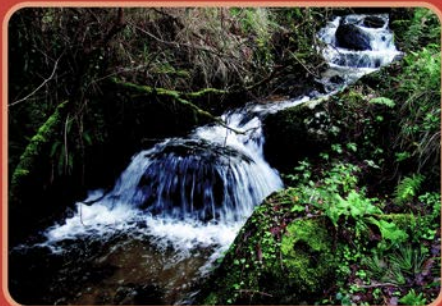


Sendeiros por CABANA DE BERGANTIÑOS



No percorrido a paisaxe adórnase de pequenas ferreznas.
Os muíños ascenden en suave pendente e adóptanse ó terreno.
En el recorrido el paisaje se adorna de pequeñas cascadas.
Los molinos ascienden en suave pendiente y se adaptan al terreno.



RUTA DO REGO DOS MUÍÑOS (R-3)

Percorrido lineal

Lugar de partida: Aparcadeiro do Lodeiro

(inicio da Senda do Anllóns)

Lugar de chegada: Castro A Cidá de Borneiro

Lonxitude: 3,5 km / Duración aproximada (ida e volta): 2 horas

Dificultade: Baixa

Recorrido lineal

Punto de partida: Aparcamiento de O Lodeiro

(inicio de la Senda do Anllóns)

Lugar de chegada: Castro A Cidá de Borneiro

Longitud: 3,5 km / Duración aproximada (ida y vuelta): 2 horas

Dificultad: Baja

Esta ruta comeza no Lodeiro (Canduas), principio e final da Senda do Anllóns, e acaba no castro A Cidá de Borneiro.

No pasado, o rego dos Muíños ou do Roncadeiro foi un importante recurso económico aproveitado polos habitantes da redonda (Canduas e Borneiro). Como vestixio, ó longo dos seus 3 km de lonxitude, aínda se conserva un singular conxunto etnográfico conformado por 24 muíños. Desde as faldras do castro A Cidá de Borneiro ata as beiras da Enseada do Insua, a auga do río descende de ferveza en ferveza con forza suficiente como para mover os rodicios destes fermosos exemplos da arquitectura do pan. O ruído (o rancar) provocado polo discorrer das augas serviu para poñer nome a este regato cabanés.

Os muíños son construcións de pedra nas que o gran (millo ou trigo) é moído por un mecanismo de rotación movido pola forza da auga. Na actualidade, coa transformación do agro galego, a maioría dos muíños encóntranse abandonados. Non obstante, aínda se conserva algún preparado para realizar a súa antiga función de moenda.

Esta ruta comienza en O Lodeiro (Canduas), principio y fin de la Senda do Anllóns, y termina en el castro A Cidá de Borneiro.

En el pasado, el rego dos Muíños o do Roncadeiro fue un importante recurso económico aprovechado por los habitantes de los alrededores (Canduas y Borneiro). Como vestigio, a lo largo sus 3 km. de longitud, aún se conserva un singular conjunto etnográfico conformado por 24 molinos. Desde las faldras del castro A Cidá de Borneiro hasta las orillas de la Enseada de A Insua, el agua del río descendiendo de cascada en cascada con la fuerza suficiente para mover los rodicios de estos hermosos ejemplos de la arquitectura del pan. El ruido (el rancar) provocado por el discorrir de las aguas sirvió para poner nombre a este riachuelo cabanés.

Los molinos son construcciones de piedra en las que el grano (maíz o trigo) es moído por un mecanismo de rotación movido por la fuerza del agua. En la actualidad, con la transformación de la agricultura gallega, la mayor parte de los molinos se encuentran abandonados. No obstante, aún se conserva alguno preparado para su antigua función de moer.



1. Muíño de Taboado
2. Muíño Nova
3. Muíño da Cancela
4. Muíño do Ferreiro
5. Muíño dos Cortedeiros
6. Muíño da Brañeira
7. Muíño de Tras dos Ríos
8. Muíño do Mouzo
9. Muíño das Bellotas
10. Muíño do Loureiro
11. Muíño do Marroco
12. Muíño Vello
13. Muíño de Jorge e Plaia
14. Muíño do Leiro
15. Muíño do Vidreiro
16. Muíño de Generoso
17. Muíño do Chaparro
18. Muíño do Cotaredo ou Daniel
19. Muíño de Motas da Fontefría
20. Muíño de Agustín e Miranda
21. Muíño de Rei
22. Muíño de Paolo e Romixa
23. Muíño do Alcalde e Benito
24. Muíño de Benito



XUNTA DE GALICIA

